

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.942

Dosar nr.885/36/2008

Ședința publică de la 19 februarie 2010

Președinte:	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâțul Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. împotriva sentinței civile nr. X/CA din 8 aprilie 2009 a Curții de Apel .X. - Secția comercială, maritimă și fluvială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal sau prezentat recurentul-pârât Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, precum și reprezentantul acesteia Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., prin consilier juridic X și intimata-reclamantă S.C. .X. S.R.L. .X., prin avocat X.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, după care, nemaifiind cereri de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea motivelor de recurs.

Având cuvântul, reprezentata recurentului-pârât pune concluzii de admitere a recursului, modificarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

Reprezentanta intimatei, avocat X, având cuvântul solicită respingerea recursului și, pe cale de consecință, menținerea sentinței ca temeinică și legală.

Instanța a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Procedura în fața primei instanțe

Prin acțiunea formulată pe rolul Curții de Apel .X. - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal, reclamanta SC .X. SRL, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, a solicitat anularea Deciziei nr. 340/29.11.2007 emisă de aceasta prin care s-a dispus respingerea contestației înregistrată sub nr.341954/31.08.2007 împotriva următoarelor decizii accesorii:

1)decizia accesorie nr. X/16.04.2007, ce reprezintă decont nr. X din 25.01.2006, majorări de întârziere calculate pentru perioada 11.12.2006 - 9.04.2007 în sumă de X lei;

2) decizia accesorie nr. X din 16.12.2006, ce reprezintă majorări de întârziere la plata TVA în sumă de X lei, calculate pentru perioada 25.01.2006-11.12.2006;

3)decizia accesorie nr. X din 16.12.2006, ce reprezintă majorări de întârziere pentru declarația nr. X din 19.12.2005, calculate pentru perioada 01.01.2006-11-12-2006 în sumă de X lei;

4)decizia accesorie nr. X din 16.04.2007 ce reprezintă majorări de întârziere conform declarației nr. X din 19.12.2005 calculate pe perioada 11.12.2006-9.04.2007, în sumă de X lei,

5)decizia accesorie nr. X din 14.09.2005 referitoare la dobânzi și penalități de întârziere conform declarației nr. X din 25.01.2005, calculate pentru perioada 25.01.2005-26.04.2005, în sumă de X lei;

6)decizia accesorie nr. X din 26.04.2004 conform declarației nr. X din 25.08.200,3 privind dobânzi și penalități calculate pentru perioada 25.08.2003-26.04.2004, în sumă de X lei,

7)decizia accesorie nr.X din 14.09.2005, referitoare la declarația nr. X din 25.07.2003, pentru dobânzi și penalități pe perioada 25.07.2003-25.03.2004 în sumă de X lei;

8)decizia accesorie nr. X din 31.12.2005, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere pentru declarația nr. X din data de 23.07.2002, calculate pentru perioada 15.09.2005-31.12.2005 în sumă de X lei;

9)decizia accesorie nr.X din 14.09.2005, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere pentru declarația nr. X din 23.07.2002, calculate pentru perioada 31.12.2002-14.09.2005, în sumă de X lei;

10)decizia accesorie nr. 930003 din 16.04.2007, reprezentând majorări și penalități de întârziere pentru declarația sld din 23.07.2002, calculate pentru perioada 11.12.2006-9.04.2007 în sumă de X lei;

11)decizia accesorie nr. X din 16.12.2006, reprezentând majorări de întârziere pentru declarația nr. X din 23.07.2002, calculate pentru perioada 01.01.2006-11.12.2006, în sumă de X lei;

12)decizia accesorie nr. X din 31.12.2005, reprezentând dobânzi și penalități pentru avizul de urmărire nr. X din 18.04.2005, calculate pentru perioada 15.09.2005-31.12.2005, în sumă de X lei;

13) decizia accesorie nr. X/21.12.2005 reprezentând dobânzi și penalități de întârziere pentru declarația nr. X/25.04.2005, calculate pe perioada 15.09.2005-31.12.2005 în sumă de X lei;

14) decizia accesorie nr. X din 31.12.2005 pentru avizul de urmărire nr. X din 11.04.2005, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, calculate pe perioada 15.09.2005-31.12.2005 în sumă de X lei;

15) decizia accesorie nr. X din 31.12.2005, pentru declarația nr. X din 19.12.2005, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, calculate pentru perioada 28.01.2003-31.12.2005 în sumă de X lei;

16) decizia accesorie nr. X din 14.09.2005 pentru avizul de urmărire nr. X din 18.04.2005, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru perioada 5.05.2005-14.09.2005 în sumă de X lei;

17) decizia accesorie nr. X din 16.04.2007 din 16.04.2007 pentru declarația nr. X din 18.04.2005 reprezentând majorări de întârziere, calculate pe perioada 11.12.2006-9.04.2007 în sumă de X lei;

18) decizia accesorie nr. X pentru declarația X din 18.04.2005, reprezentând majorări de întârziere calculate pe perioada 01.01.2006-22.11.2006 și 22.11.2006-11.12.2006, în sumă de X lei;

19) decizia accesorie nr. X din 14.09.2005, pentru avizul de urmărire nr. X din 5.05.2006, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere calculate pe perioada 11.04.2005-27.05.2005, în sumă de X lei;

20) decizia accesorie nr. X din 16.12.2006, pentru declarația nr. X din 11.04.2005, reprezentând majorări de întârziere calculate pentru perioada 01.01.2006-11.12.2006, în sumă de X lei;

21) decizia accesorie nr. X din 14.09.2005, pentru avizul de urmărire nr. X din 11.04.2005, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru perioada 11.04.2005-14.09.2005 în sumă de X lei;

22) decizia accesorie nr. X din 16.04.2007, pentru declarația nr. X din 25.04.2005 pentru perioada 11.12.2006-09.04.2007, reprezentând majorări de întârziere în sumă de X lei;

23) decizia accesorie nr. X din 16.12.2006, pentru declarația nr. X din 25.04.2005, reprezentând majorări de întârziere pe perioada 01.01.2006-11.12.2006, în sumă de X lei;

24) decizia accesorie nr. X din 14.09.2005 pentru declarația nr. X din 25.04.2005, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru perioada 02.05.2005-14.09.2005, în sumă de X lei;

25) decizia accesorie nr. 930003 din 16.04.2007 pentru declarația nr. X. din 11.04.2005, reprezentând majorări de întârziere calculate pe perioada 11.12.2006-9.04.2007, în sumă de 2.397 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat următoarele:

A formulat contestație înregistrată sub nr. X din 18.05.2005, împotriva Deciziei de impunere nr. X/18.04.2005 cu privire la calcularea, evidențierea

și virarea taxei pe valoarea adăugată din raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 14.04.2005 de către organele fiscale din cadrul SAF Activitatea de Control Fiscal .X., în urma adresei nr. X/10.01.2003 a Inspectoratului de Poliție al Județului .X. prin care s-a solicitat DGFP .X. verificarea realității aprovizionărilor cu combustibili efectuate de către SC .X. SRL. În urma verificărilor efectuate la sediul reclamantei de către organele de inspecție fiscală la solicitarea organelor de cercetare penală, pentru perioada septembrie 2000-decembrie 2004 a fost încheiat raportul de inspecție fiscală în data de 14.04.2005 prin care s-a constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă operațiuni nerezale, în sensul că nu s-a putut dovedi proveniența produselor achiziționate.

Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. a înaintat, cu adresa nr. X/2003 din 21.04.2005 Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., o copie a procesului verbal încheiat la data de 14.04.2005 la SC .X. SRL având aceleași constatări cu cele din raportul de inspecție fiscală încheiat la aceeași dată, pentru a stabili dacă există elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 11 alin.(l) lit.c) din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.

Prin Decizia nr. 132/07.07.2005, în conformitate cu dispozițiile art. 183 din OG nr. 92/2003 din Codul de procedură fiscală, republicată, s-a dispus suspendarea soluționării contestației, procedura urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea.

Prin Rezoluția din data de 17.08.2006 Parchetul de pe lângă Tribunalul .X. a dispus scoaterea de sub urmărire penală pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 11 alin.(1) lit.c) din Legea nr. 87/1994, republicată, față de învinuita X, „întrucât fapta nu există”. Împotriva acestei soluții, Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. a formulat plângere, formându-se dosarul nr. X/212/2006 al Judecătorei .X. soluționată prin Sentința penală nr. X din 10.01.2007, prin care instanța a respins plângerea.

Această hotărâre a rămas definitivă prin respingerea recursului ca nefondat.

Având în vedere faptul că a încetat motivul pentru care a fost dispusă suspendarea soluționării contestației, reclamanta a solicitat să se dispună reluarea procedurii de soluționare a contestației, astfel cum prevăd dispozițiile art. 184 alin.(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Deși a solicitat reluarea procedurii de soluționare, iar termenul prevăzut de OG nr. 92/2003 a fost depășit cu mult, nici până la formularea recursului nu a primit răspuns la cererea formulată.

Referindu-se la deciziile accesorii de la punctele 1) și 2) reclamanta arată că suma de X lei pentru perioada 11.12.2006-9.04.2007 reprezintă

majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și suma de X lei pentru perioada 25.01.2006-11.12.2006 reprezintă TVA de plată în luna respectivă, însă reclamanta avea de recuperat TVA și în conformitate cu decontul trimestrial nr. X din 12.12.2005 a reieșit faptul că suma cuprinsă în deciziile contestate nu este datorată.

Deciziile de la punctele 3) și 4), cuprinzând majorări de întârziere calculate la impozitul pe profit pentru perioada 01.01.2006-11-12-2006 și 11.12.2006-9.04.2007 pentru suma de X lei, sunt nelegale întrucât există pe această perioadă, pentru impozitul pe profit, declarația rectificativă a reclamantei care este „zero”.

În privința deciziilor accesorii de la punctele 5), 6), 7), 8), 9), 10) și 11) referitoare la calcularea, evidențierea și virarea fondului special de solidaritate pentru persoanele cu handicap, conform OUG nr. 102/1999 și OUG nr. 40/2000, reclamanta a calculat și constituit lunar fondul de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, prin aplicarea cotei de 3% asupra fondului de salarii brut în perioada 09.2000-31.12.2001 și prin aplicarea cotei de 2% în perioada 01.01.2002-30.11.2002. Controlul s-a efectuat prin sondaj asupra operațiunilor și documentelor din lunile septembrie, octombrie 2000, martie, iunie, august, octombrie 2001, martie, mai, august, decembrie 2002, pentru care nu s-au constatat diferențe privind modul de calcul al fondului special de solidaritate pentru persoanele cu handicap. Având în vedere aceste aspecte, sumele cuprinse în decizii nu sunt datorate de către reclamantă și nu se pot localiza în evidența contabilă a agentului economic întrucât acestea nu există.

Cu privire la deciziile accesorii de la punctele 12), 13), 14) și 15), reclamanta arată că și acestea cuprind sume ce nu se regăsesc în evidența contabilă mai ales având în vedere faptul că, perioada pentru care au fost calculate este aceeași cu perioada supusă controlului, din care a rezultat că societatea a calculat, constituit și virat fondul special pentru susținerea învățământului de stat, prin aplicarea cotei de 2% asupra fondului de salarii brut, pentru perioada septembrie 2000 - decembrie 2001. Controlul s-a efectuat prin sondaj asupra operațiunilor și documentelor din lunile septembrie, octombrie 2000, martie, iulie, august, octombrie 2001, pentru care nu s-au constatat diferențe privind modul de calcul al fondului special de susținere a învățământului de stat, conform OG nr. 75/1999 și HG nr. 806/1999.

Referitor la deciziile accesorii de la punctele 16), 17), 18) s-a arătat că acestea cuprind majorări, dobânzi și penalități de întârziere ce au mai fost calculate o dată, fiind cuprinse în raportul de inspecție fiscală, anexele 5, 6 și 7 la acesta astfel:

- penalitățile de întârziere în sumă de X lei, calculate în baza punct.3 din OMFP 2103/2001, art. 14, alin.1 din OG nr.61/2002 și art. 114 din OG

nr. 92/2003 republicată, modalitatea de calcul al majorărilor de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere este prezentată în anexa 5 la raportul de inspecție fiscală,

- în perioada verificată, pentru neplata TVA, calculată și evidențiată de societate în sumă de X lei, anexa 7 la raportul de inspecție fiscală, pentru perioada indicată de art. 25 lit.b), c) din OUG nr. 17/2000 și art. 29 lit.a) și d) din Legea nr. 345/2002, societatea datorează penalități de întârziere;

- majorări de întârziere în sumă de X lei, calculate în baza art. 31 din OUG nr. 17/2000, art. 33 din Legea nr. 345/2002, coroborat cu art. 1 din HG nr. 1043/2000 și HG nr. 874/2002;

- dobânzi în sumă de X lei, calculate în baza art. 33 din Legea nr. 345/2002, coroborat cu art. 1 din HG nr. 1513/2002 și HG nr. 67/2004,

- penalități de întârziere în sumă de X lei, calculate în baza art. 3 din OMFP nr.2103/2001, art. 14 alin. 1 din OG nr. 61/2002 și art. 114 alin.1 din OG nr.92/2003, republicată.

Reclamanta a mai arătat că pentru perioada 01.01.2006-11.12.2006 s-a procedat la calcularea majorărilor de întârziere, penalități și dobânzi, în perioada respectivă Curtea de Apel .X., prin Sentința civilă nr.338/CA/20.10.2005 pronunțată în dosarul nr. 386/CA/2005, dispunând în baza art. 14 din Legea nr. 554/2004, suspendarea executării actului administrativ fiscal Decizia de impunere nr. .X./2005.

Pentru deciziile accesorii de la punctele 19), 20), 21), 22), 23), 24) și 25) din prezenta contestație reclamanta a solicitat să se observe faptul că acestea cuprind calcule ale dobânzilor, majorărilor de întârziere și penalităților pentru suma cuprinsă în Decizia nr. .X./5.05.2005.

Prin cererea depusă la data de 02.07.2008, reclamanta SC .X. SRL a solicitat suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 223/CA/17.03.2008 pronunțată de Curtea de Apel .X. în dosarul nr. X/36/2007, dosarul menționat având ca obiect contestația formulată împotriva Deciziei 269/2007 a Agenției Naționale de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, cât și anularea Deciziei de impunere nr. .X./2005.

Prin încheierea de ședință din 02.07.2008, s-a dispus de instanță suspendarea judecării cauzei la cererea părților.

La data de 28.11.2008 reclamanta a formulat cerere de repunere pe rol a cauzei motivat de faptul că recursul declarat de SC .X. SRL împotriva Sentinței civile nr. X/C A/1 7.03.2008 pronunțată de Curtea de Apel .X. a fost soluționat prin Decizia civilă nr. .X./4.11.2008 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție București, în sensul admiterii recursului, cu consecința modificării sentinței recurate și admiterea acțiunii, anularea Deciziei nr. 269/21.09.2007 emisă de Agenția Națională de Administrare

Fiscală - Direcția de Soluționare a Contestațiilor și Deciziei de impunere nr. .X./18.04.2005 emisă de DGFP .X., obligând pârâta să restituie sumele încasate în baza actelor menționate.

Pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamantă ca nefondată.

În motivare a arătat că prin actul atacat s-a soluționat contestația administrativă împotriva deciziilor de calcul accesorii emise de Administrația Finanțelor Publice .X. și comunicate contribuabilului la data de 10.07.2007 și 12.07.2007. Prin deciziile de calcul accesorii contestate, organul fiscal a dat eficiență juridică dispozițiilor din Codul de procedură fiscală referitoare la majorările de întârziere.

Pentru a se verifica modul de calcul al accesoriiilor stabilite prin actele administrativ fiscale atacate, instanța a încuviințat efectuarea unei expertize contabile.

2. Hotărârea primei instanțe

Prin sentința civilă nr.X/CA din 8 aprilie 2009, Curtea de Apel .X. - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal, a admis acțiunea formulată de reclamanta S.C. .X. S.R.L., în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, și, pe cale de consecință a anulat în parte Decizia nr. 340/29.11.2007 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală -Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, în sensul că a admis contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma de X lei, reprezentând:

- X lei accesorii aferente TVA;
- X lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- X lei accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

Totodată a obligat pârâta la plata sumei de X lei în favoarea reclamantei, cu titlu de cheltuieli de judecată - onorariu expert.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut în esență, potrivit considerentelor sentinței, următoarele:

Prin Decizia nr.340/29.11.2007 emisa de Agenția Națională de Administrare Fiscală a fost soluționată contestația reclamantei SC .X. SRL împotriva unor decizii referitoare la obligații de plată accesorii, prin care societatea contesta suma totală de X lei, reprezentând: X lei accesorii aferente TVA, X lei accesorii aferente impozitului pe profit, X lei accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate. A fost admisă contestația pentru suma de X lei, reprezentând X lei accesorii aferente impozitului pe profit și X lei accesorii aferente TVA, fiind respinsă contestația pentru celelalte sume.

A mai arătat instanța că suma de X lei reprezentând accesorii aferente TVA și impozitului pe profit, a fost calculată prin raportare la

suma de X lei reprezentând TVA si X lei reprezentând impozit pe profit, stabilite prin Decizia de impunere nr..X./18.04.2005.

Argumentul decisiv l-a constituit împrejurarea că Decizia de impunere nr..X./ 18.04.2005 a fost anulata prin Decizia nr..X./ 04.11.2008 pronunțată de Înalta Curte de Casație si Justiție așa încât accesoriile stabilite in baza acestei decizii sunt nedatorate.

În ceea ce privește la debitele contestate la pozițiile 1), 2), 3), 4) și 15) din contestație, s-a reținut că acestea au fost anulate prin Decizia nr.340/29.11.2007, motiv pentru care vor fi menținute aceste dispoziții ale deciziei.

Referitor la celelalte debite contestate, instanța și-a însușit concluziile lucrării de specialitate efectuate în cauză, constatând că:

-debitele contestate la pozițiile 13), 22), 23), 24), referitoare la accesoriile calculate de ANAF in baza Declarației nr.X/25.04.2005, sunt nedatorate întrucât, așa cum este înscris si in declarația depusa la dosarul cauzei de reprezentanții ANAF, cat si din Declarația de mențiuni 010 înregistrata sub nr.X/31.01.2005, societatea nu mai este înregistrata ca fiind plătitor de impozit pe profit, ci este înregistrata ca fiind plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, iar suma înscrisă în declarația nr.X/ 25.04.2005 nu corespunde cu debitul înscris in deciziile accesorii ce au fost calculate in baza debitului de 9166 lei;

-debitele contestate la pozițiile 8), 9), 10), 11) nu sunt datorate întrucât, așa cum se stabilește si prin deciziile comunicate, accesoriile nu apar ca urmare a neachitării unei obligații fiscale însușite de contribuabil prin declarațiile legale depuse, ci sunt calculate automat de sistemul informatic al ANAF, care in perioada 2001 si pana la zi, a suferit o serie de modificări. Aceste accesorii apar ca urmare a necorelării fișei sintetice a contribuabilului;

-debitele contestate la pozițiile 5), 6), 7) reprezentând accesorii evidențiate in deciziile X/14.09.2005, X/26.04.2004 si X/14.09.2005, nu sunt datorate întrucât așa cum se comunica si prin procesul verbal de control, accesoriile datorate de societate au fost calculate pana la data de 11.04.2005 - data finalizării controlului.

Însă, având în vedere perioadele la care se face referire în deciziile accesorii, acestea se regăsesc în calculul dobânzilor și penalităților datorate de societate în baza procesului verbal de control ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./18.04.2005, potrivit art. 92 alin.(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizie ce a fost anulată de instanță în mod irevocabil.

3. Recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Finanțelor Publice, invocând în drept dispozițiile art. 304¹ Cod procedură civilă.

Recurenta a formulat critici cu privire la deciziile de calcul accesorii nr. X/14 septembrie 2005, X/26 aprilie 2004 și X/14 septembrie 2005, afirmând că motivarea fondului referitoare la dependența acestora de modul de soluționare a contestațiilor împotriva Deciziei de impunere nr. .X./18 aprilie 2005 nu subzistă unei analize punctuale. Indică declarațiile fiscale ale contribuabilului ca fiind izvorul obligațiilor fiscale.

Cât privește debitele menționate la pozițiile 8)-11) din acțiune, recurenta consideră că „această concluzie a instanței nu își găsește susținere în dosar, neexistând elemente care să îndreptățească o astfel de concluzie”.

4. Întâmpinarea formulată de S.C. .X. S.R.L.

Prin întâmpinarea depusă la data de 20 noiembrie 2009, intimata S.C. .X. S.R.L. a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Intimata a insistat asupra legăturii care există între deciziile de calcul al accesoriiilor și Decizia de impunere nr. .X./18 aprilie 2005 care a fost anulată irevocabil de instanța de judecată. Ca urmare, intimata a arătat că soluția fondului este legală întrucât dacă debitul principal nu există, nu pot fi calculate accesorii.

Într-un motiv distinct, intimata a arătat că pentru lămurirea modului de calcul al accesoriiilor s-a efectuat o expertiză de specialitate ale cărei concluzii nu au fost combătute de recurentă.

II. Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Examinând sentința atacată prin prisma recursului declarat, a apărărilor formulate prin întâmpinare, cât și sub toate aspectele, în temeiul art. 304¹ Cod procedură civilă, Înalta Curte constată că este legală.

1. Argumentele de fapt și de drept relevante

Intimata-reclamantă a supus controlului de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ Decizia nr. 340 din data de 29 noiembrie 2007 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin care i s-a respins contestația formulată pentru suma totală de X lei.

Necontestat, accesoriiile în sumă de X lei, reprezentând accesorii aferente TVA – X lei și accesorii aferente impozitului pe profit – X lei au fost calculate pe baza Deciziei de impunere nr. .X./18 aprilie 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X.. Acest act administrativ fiscal a fost anulat irevocabil prin Decizia nr. .X. din 4 noiembrie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție- Secția contencios administrativ și fiscal.

Așa fiind, este justă concluzia fondului în sensul că, anulându-se debitul principal, accesoriiile aferente acestuia nu mai au o bază legală,

fiind incidentă regula potrivit căreia „accesoriul urmează soarta principalului” („*accesorium sequitur principale*”).

Prin recursul de față, recurenta Agenția Națională de Administrare Fiscală combate soluția Curții de apel numai în parte, în privința deciziilor indicate la **pct. I.3** din decizie. Adiționând sumele calculate prin aceste decizii rezultă suma totală de X lei pe care recurenta o consideră datorată întrucât, pe de o parte, nu rezultă nemijlocit din Decizia de impunere nr. .X./2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. anulată irevocabil de instanță iar, pe de altă parte, erorile identificate de expertul contabil în sistemul informatic al Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu au fost dovedite.

Verificând punctual susținerile recurente, Înalta Curte observă că decizia accesorie nr. X/26 aprilie 2004 privește dobânzi și penalități calculate conform declarației nr. X/25.08.2003 pentru perioada 25.08.2003 - 26.04.2004, decizia accesorie nr. 15/14.09.2005 se referă la dobânzi și penalități calculate conform declarației nr. X/25.07.2003 pentru perioada 25.07.2003 - 25.03.2004 iar decizia accesorie nr. X/14.09.2005 se referă la dobânzi și penalități calculate conform declarației nr. X/25.01.2005 pentru perioada 25.01.2005 - 26.04.2005.

Or, potrivit art. 91 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în forma în vigoare la data încheierii raportului de inspecție fiscală, respectiv 14.04.2005:

„Inspecția fiscală are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și a accesoriilor aferente acestora”.

Ca urmare, raportat la perioadele la care se referă deciziile anterior enumerate rezultă că acestea se regăsesc în calculul dobânzilor și penalităților datorate de intimată potrivit procesului verbal de control ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. .X./18.04.2005. În același sens a concluzionat și expertul contabil Barbarino Nicoleta în raportul de expertiză dispus de instanța de fond.

În fine, recurenta mai combate soluția primei instanțe și prin prisma faptului că și-a însușit concluzia expertizei expusă la pct.c din raport, potrivit căreia debitul în valoare totală de 48 (patruzeci și opt) lei nu este datorat, suma fiind înscrisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală din eroare, ca urmare a reglării fișelor de către programul informatic.

Această constatare a expertului contabil s-a bazat pe analiza celor patru declarații ale contribuabilului comparativ cu fișa sintetică a acestuia (sume declarate ca sume preluate - prelucrate de sistemul informatic), rezultând o diferență de doar X lei.

Înalta Curte reține că recurenta nu a combătut decât la modul general soluția fondului în privința acestei sume și că punctul de vedere al instanței este justificat de raportul de expertiză efectuat în cauză.

2. Temeiul legal al soluției adoptate

Pentru considerentele expuse la pct. II.1 din decizie, în temeiul art. 312 alin.(1) - (3) din Codul de procedură civilă și art. 20 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 se va respinge recursul de față ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de pârâtul Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. împotriva sentinței civile nr. 147/CA din 8 aprilie 2009 a Curții de Apel .X. - Secția comercială, maritimă și fluvială, precum și pentru cauze de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 19 februarie 2010.

JUDECĂTOR,
X

JUDECĂTOR,
X

JUDECĂTOR,
X

MAGISTRAT ASISTENT,
X

x